

در طول ۴۰ سال گذشته شایستگان و نخبگان در حوزه اجتماعی در ایران مدیریت نداشته اند| کسی برای حوزه پیشگیری تره هم خورد نمی‌کند.

موسوی چلک، رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران؛

سیدحسین موسوی چلک، رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران اظهار کرد:

کارگران جنسی دو گروه هستند.

به گزارش اسپادانا خبر، او در گفت و گو با خبر آنلاین گفت:

یک گروه کسانی که مجرمند و گروه دیگر کسانی که فریب خورده‌اند یا مورد غفلت قرار گرفته‌اند و شرایط بازگشت یا باز توانی را دارند. گروه دوم جزو آسیب‌های اجتماعی محسوب می‌شوند. با قانون فعلی کسانی که تن فروشی می‌کنند و تمایل به بازگشت ندارند مجرم محسوب می‌شوند؛ درست مانند اعتیاد یعنی کسی که تمایل به ترک ندارد مجرم است.

او گفت:

شرایط فرهنگی حاکم بر هر جامعه‌ای تعیین کننده است که قوانین چگونه مصوب شوند. ما در جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که دارای حکومت اسلامی است و طبیعتاً مولفه‌های فرهنگی و دینی در این جامعه معیار خوبی برای تدوین قوانین است البته گاهی معیارها تغییر می‌کنند. پذیرش کارگران جنسی در ایران به دلایل وجود شرایط قانونی و فرهنگی اتفاق نمی‌افتد. قانون می‌گوید اگر فردی فریب خورده است می‌تواند برود بازپروری شود. در واقع برای کسانی که تمایل برای بازپروری دارند راه باز است و محدودیتی وجود ندارد. چیزی که در مقابله با آسیب‌های اجتماعی اهمیت دارد این است که ما باید در تمام سطوح پیشگیری کار کنیم. یکی از الزامات در بحث آسیب‌های اجتماعی هماهنگی بین بخشی و فرابخشی است چرا که ماهیت یک آسیب اجتماعی بین بخشی یا فرابخشی است و ماهیتاً هر نوع برنامه‌ریزی در این حوزه باید با رویکرد چند نهادی باشد چراکه یک سازمان و حتی یک قوه به تنهایی نمی‌تواند کاری بکند. بیشترین تمرکز ما در کشور در پیشگیری سطح دو است؛ جایی که افراد دچار مشکل می‌شوند و نیاز به مداخله است اما آن چیزی که ما باید بیشتر بر روی آن سرمایه‌گذاری کنیم حوزه پیشگیری

سطح یک است که متأسفانه مغفول مانده است برای این‌که کسی برای آن تره هم خورد نمی‌کند. وقتی می‌خواهند بودجه برای پیشگیری بگذارند انگار می‌خواهند پول را دور بریزند. این رویکرد خطرناک‌ترین تفکر در حوزه آسیب‌های اجتماعی است درحالی‌که هزینه کردن در حوزه پیشگیری پول انداختن درون چاه نیست.

او ادامه داد:

امور اجتماعی در ایران مهم نیست چراکه وقتی کسی درگیر آسیب‌های اجتماعی می‌شود مرگ آنی ندارد بلکه مرگ آن تدریجی است. همچنین نباید تاثیر اقتصاد ناکارآمد را در حوزه افزایش جرایم و آسیب‌ها دست کم گرفت. شما فکر می‌کنید کسانی که تن فروشی می‌کنند واقعاً دلشان می‌خواهد چنین کاری انجام دهند و هر روز با یک نفر باشند؟ باور کنید این‌گونه نیست. این فرد مجبور است برود کنار خیابان بایستد چون اقتصاد حالش خوب نیست. دو صحنه من را خیلی اذیت می‌کند. یک زمانی که می‌بینم زنی کنار خیابان ایستاده است و ماشین‌ها دور او را می‌گیرند و دارند چانه می‌زنند. باور کنید ۹۹ درصد آن‌ها اگر شرایط اقتصادی خوبی داشتند هیچ وقت حاضر نمی‌شدند کنار خیابان خودشان را به حراج بگذارند. صحنه دوم جایی است که زنان و کودکان کتک می‌خورند. این دو صحنه من را خیلی اذیت می‌کند. موضوع اول که گفتم واقعاً به اقتصاد برمی‌گردد. ما که نمی‌توانیم رابطه فقر و آسیب‌های اجتماعی را منکر شویم. هرچه حال اقتصاد بدتر می‌شود مطمئناً جرایم و آسیب‌ها بیشتر می‌شود چه برسد به این‌که الان هم آسیب‌های فضای مجازی به این مسئله اضافه شده است.

او با بیان این که مطالعه‌گری هزینه دارد گفت:

در طول این ۴۰ سال عمدتاً شایستگان و نخبگان در حوزه اجتماعی در ایران مدیریت نداشتند و ندارند. شما نمی‌توانید فرمان ماشین را در یک جاده برفی به دست کسی بدهید که اصلاً نمی‌داند فرمان ماشین چیست. فرمان حوزه اجتماعی در ایران عمدتاً در طول این چهار دهه دست افرادی با چنین ویژگی‌هایی بوده است یعنی هیچ شناختی از فهم اجتماعی نداشتند. ما یک استراتژی اجتماعی درباره آسیب‌ها نداریم و سیاست‌های کشور در حوزه آسیب‌های اجتماعی خیلی از جاها بر مبنای سلیقه است. وقتی قدرت دارید راحت‌ترین کار تعطیل کردن است اما همیشه راحت‌ترین کار منطقی و بهترین کار نیست. بهترین کار این است که هیچ ظرفیتی از دست نرود؛ تعطیلی سازمان‌های غیردولتی راه هوشمندانه در مدیریت اجتماعی نیست.

برچسب ها: [آسیب‌های اجتماعی](#) [1]

[دانشگاه](#) [2]

[دولت](#) [3]

[فرهنگ](#) [4]